

Sygnatura akt VIII C 1524/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant: st. sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w Ł.

przeciwko E. M. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej E. M. (1) na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w Ł. kwotę 29.300 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy trzysta złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 października 2019 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanej E. M. (1) na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w Ł. kwotę 5.082 zł (pięć tysięcy osiemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1524/19

UZASADNIENIE

W dniu 4 listopada 2019 roku powód (...) Sp. z o.o. Sp. k. w Ł., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko pozwanej E. M. (1) powództwo o zapłatę kwoty 29.300 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 października 2019 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, iż w dniu 13 grudnia 2018 roku strony zawarły umowę pośrednictwa kupna, na mocy której powód zobowiązał się do podjęcia czynności zmierzających do znalezienia ofert nieruchomości spełniających wymagania określone przez pozwaną, pozwana zaś zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia w wysokości 2% ceny sprzedaży. W ramach realizacji umowy powód w dniu 18 grudnia 2018 roku dokonał prezentacji nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), a następnie podjął się negocjacji ceny wynoszącej pierwotnie 1.900.000 zł. W dniu 2 października 2019 roku pozwana wraz z mężem zakupiła przedmiotową nieruchomość za kwotę 1.465.000 zł. Tego samego dnia powód wystawił fakturę VAT nr (...) na wykonaną usługę pośrednictwa kupna w wysokości 29.300 zł. Pomimo upływu terminu płatności pozwana nie spełniła świadczenia.

(pozew k. 2-3v.)

W dniu 12 listopada 2019 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził dochodzoną w sprawie kwotę wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten pozwana, reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżyła sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik wskazał, iż pozwana nie zlecała powodowi czynności zmierzających do znalezienia ofert nieruchomości, a zgłosiła się do niego, jako do podmiotu oferującego sprzedaż nieruchomości przy ul. (...) w Ł., którą sama znalazła. Wyjaśnił, że zawarta przez strony umowa jest nieważna, ponieważ powód nie określił w jej treści parametrów nieruchomości, których miał poszukiwać. Pozwana umowę podpisała, bowiem powód uzależnił od tego pokazanie nieruchomości, myślała jednak, że umowa ta ma umożliwić pośrednikowi uzyskanie wynagrodzenia od sprzedającego. Nie miała przy tym świadomości, że ten sam pełnomocnik może reprezentować obie strony transakcji. Pozwana nie została także poinformowana, że wynagrodzenie dla pośrednika jest należne za samo pokazanie nieruchomości. Jednocześnie pełnomocnik zaprzeczył, aby powód w imieniu pozwanej negocjował cenę sprzedaży. Na koniec podniósł, iż roszczenie powoda jest sprzeczne z dobrymi obyczajami.

(nakaz zapłaty k. 28, sprzeciw k. 35-38)

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał pozew w całości. Wyjaśnił, iż podpisując umowę pozwana wyraziła zgodę, aby pośrednik reprezentował obie strony transakcji. Wskazał, że nie kwestionuje, iż pozwanej mogła być znana przedmiotowa nieruchomość, jednakże na podstawie zawartej umowy zobowiązał się skojarzyć strony transakcji i doprowadzić do zawarcia umowy sprzedaży, co zostało wykonane.

(pismo procesowe k. 50-51)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy k. 69-72, k. 103-107)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa nieruchomości.

(okoliczności bezsporne)

W październiku 2018 roku pozwana E. M. (2) skontaktowała się z powodową spółką w sprawie nieruchomości położonej w Ł., w dzielnicy Ś., wystawionej na sprzedaż na portalu D.pl. (...) strony powoda kontakt podjęła J. K., z którą pozwana rozpoczęła korespondencję. Pracownica powoda przesłała pozwanej ofertę nieruchomości, a także poinformowała w wiadomości z dnia 20 listopada 2018 roku, że może prowadzić negocjacje, zastrzegając jednocześnie, iż wcześniej musi się spotkać z pozwaną w celu podpisania umowy współpracy gwarantującej jej wynagrodzenie z tytułu transakcji. W kolejnym mailu J. K. wyjaśniła, że przy współpracy zawiera umowę pośrednictwa z wynagrodzeniem 2% brutto od ceny transakcyjnej zaznaczając, iż w wypadku, w którym nie dojdzie do transakcji wynagrodzenie nie jest pobierane. Kobiety podjęły również kontakt telefoniczny. Pozwana przedstawiła profil prowadzonej działalności, opowiedziała o cechach poszukiwanej nieruchomości, jednocześnie zrezygnowała z nieruchomości na Ś.. Wówczas J. K. opowiedziała pozwanej o lokalu przy ul. (...).

W dniu 11 grudnia 2018 roku J. K. przesłała pozwanej ofertę lokalu, natomiast w dniu 13 grudnia 2018 roku umowę pośrednictwa prosząc o jej uzupełnienie w oznaczonych miejscach oraz podpisanie, dodając, iż w poniedziałek prześle pozwanej adres nieruchomości, którą chce pokazać dzień później.

(dowód z przesłuchania pozwanej 00:06:44-00:00:26:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 30 czerwca 2020 roku w zw. z 00:39:52 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 29 września 2020 roku, zeznania świadka J. K. 00:03:22-00:34:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 29 września 2020 roku, wydruk wiadomości e-mail k. 76-82)

W dacie umówionego spotkania (18 grudnia 2018 roku) pozwana przekazała J. K. podpisaną umowę. Z uwagi na fakt, iż była ona nieczytelna pracownica powoda poprosiła o podpisanie nowego egzemplarza, na co pozwana przystała.

Jako data zawarcia umowy został wskazany dzień 13 grudnia 2018 roku. W treści umowy oznaczono niektóre dane pozwanej (imię i nazwisko, adres, numer telefonu, adres e-mail), nie wypełniono natomiast rubryk dotyczących przedmiotu zlecenia (rodzaju poszukiwanej nieruchomości), co było związane z faktem, iż pozwana nie wiedziała dokładnie jakiej nieruchomości poszukuje. Wynagrodzenie powoda zostało oznaczone na 2% kwoty określonej w § 4 i było należne, jeśli pozwana zawrze ze zbywcą umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości lub umowę sprzedaży nieruchomości w okresie 12 miesięcy po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy.

Zgodnie z § 1 ust. 1 umowy powód zobowiązał się do podjęcia czynności zmierzających do znalezienia ofert nieruchomości lub praw związanych z nieruchomością, spełniających wymagania wskazane przez klienta poprzez dokonanie m.in. prezentacji nieruchomości, skompletowanie i przedłożenie dokumentacji dotyczącej stanu prawnego nieruchomości. Pozwana wyraziła zgodę na realizację przez powoda pośrednictwa w obrocie nieruchomościami wobec obu stron transakcji (§ 1 ust. 2). Umowa została zawarta na czas nieoznaczony z możliwością jej wypowiedzenia przez każdą ze stron z zachowaniem 1-miesięcznego okresu wypowiedzenia (§ 2 ust. 2). W § 4 ust. 1 ustalono, że podstawę przysługującego powodowi wynagrodzenia stanowi cena sprzedaży nieruchomości. W § 4 ust. 3 wskazano z kolei, że znalezienie przez powoda nieruchomości oznacza zaprezentowanie nieruchomości klientowi lub osobie przez niego wskazanej, która następnie zawrze ze sprzedającym nieruchomość umowę przedwstępną sprzedaży, umowę sprzedaży lub umowę rezerwacyjną. Pisemne potwierdzenie udostępnienia adresu nieruchomości podpisują osoby w niej uczestniczące. W myśl § 4 ust. 4 lit. c, w przypadku gdy umowa przedwstępna ani umowa rezerwacyjna nie była zawarta ustalone wynagrodzenie jest należne w dniu zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości.

Pozwana podpisała również oświadczenie o udostępnieniu adresu nieruchomości przy ul. (...) w Ł. – nr oferty (...), która to nieruchomość została jej pokazana. W oględzinach nieruchomości pozwanej towarzyszył mąż M. M.. Po obejrzeniu lokalu pozwana stwierdziła, że jest ona zbyt duża oraz za droga i poprosiła o przedstawienie innej oferty.

E. M. (3) nie była wcześniej na przedmiotowej nieruchomości.

(dowód z przesłuchania pozwanej 00:06:44-00:00:26:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 30 czerwca 2020 roku w zw. z 00:39:52 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 29 września 2020 roku, zeznania świadka M. M. 00:26:04-00:38:54 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 30 czerwca 2020 roku, zeznania świadka J. K. 00:03:22-00:34:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 29 września 2020 roku, umowa wraz z załącznikiem k. 14-15, udostępnienie adresu k. 16)

Po zawarciu umowy strony w dalszym ciągu kontaktowały się ze sobą przez pocztę e-mail. W styczniu 2019 roku J. K. przesała wyliczenie kosztów ogrzewania, cen netto za prąd, a także za wywóz śmieci dotyczących nieruchomości przy ul. (...). Na ten czas pozwana nie podjęła jeszcze decyzji odnośnie w/w lokalu, dlatego też J. K. przedstawiała zainteresowanej inne oferty. W dniu 31 stycznia 2019 roku pozwana podpisała oświadczenie o udostępnieniu adresu nieruchomości przy ul. (...) w Ł., z kolei w marcu 2019 roku otrzymała mailowo ofertę lokalu na B.. Jednocześnie J. K. podjęła rozmowy z właścicielem lokalu przy ul. (...) S. N. na temat obniżenia ceny sprzedaży.

Ostatecznie E. M. (1) podjęła decyzję o zakupie nieruchomości przy ul. (...). W maju 2019 roku pozwana wraz z mężem ponownie obejrżeli w/w lokal. W czerwcu 2019 roku między stronami toczyła się dyskusja na temat możliwości sprzedaży nieruchomości z pominięciem podatku VAT. Pozwana poprosiła wówczas J. K. o sprawdzenie tej kwestii z prawnikiem powoda. J. K. przystała na powyższe, skontaktowała się również z księgową sprzedającego. W kolejnych miesiącach strony czyniły ustalenia na temat terminu spotkania ze sprzedającym, J. K. zobowiązała się także do przekazania pozwanej dokumentacji dotyczącej przedmiotowej nieruchomości. Pozwana poprosiła również o możliwość przyjechania do lokalu z osobą zajmującą się przeróbkami budowlanymi. Po tej wizycie mąż pozwanej poprosił o podanie numeru telefonu do sprzedającego, a po jakimś czasie poinformował J. K. o odbytym spotkaniu ze S. N..

W dniu 13 września 2019 roku J. K. poinformowała męża pozwanej, iż notariusz poleca zrobić przeniesienie własności z dokładnym opisaniem płatności bez umowy przedwstępnej, poprosiła o decyzję w tej kwestii, aby móc ją przekazać S. N. i w dalszej kolejności ustalić termin spotkania.

W dniu 17 września 2019 roku J. K. przesłała S. N. zaproponowane przez męża pozwanej warunki dotyczące sposobu uiszczenia ceny za lokal. Sprzedający zaakceptował przesłaną propozycję i zapytał o termin podpisania umowy przed notariuszem.

W wiadomości e-mail z dnia 1 października 2019 roku J. K. odpowiedziała na pytania, które pozwana zgłosiła przed podpisaniem aktu notarialnego, przesłała również kopię umowy sprzedaży. Data zawarcia umowy została ustalona na dzień następny.

(dowód z przesłuchania pozwanej 00:06:44-00:00:26:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 30 czerwca 2020 roku w zw. z 00:39:52 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 29 września 2020 roku, zeznania świadka M. M. 00:26:04-00:38:54 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 30 czerwca 2020 roku, zeznania świadka J. K. 00:03:22-00:34:00 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 29 września 2020 roku, udostępnienie adresu k. 17, wydruk z korespondencji e-mail k. 83-102)

Na mocy zawartej w dniu 2 października 2019 roku umowy sprzedaży pozwana E. M. (1) wraz z mężem M. M. nabyła własność nieruchomości przy ul. (...) w Ł. za kwotę 1.465.000 zł.

Tego samego dnia powód wystawił fakturę nr (...) opiewającą na sumę 29.300 zł tytułem usługi pośrednictwa – lokal handlowo-usługowy – Ł. S., ul. (...) z terminem płatności do dnia 9 października 2019 roku.

Pismem z dnia 11 października 2019 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty wynikającej z przedmiotowego dokumentu księgowego.

W odpowiedzi na powyższe pozwana wyjaśniła, iż nie zlecała powodowi poszukiwania nieruchomości, a jedynie chciała obejrzeć nieruchomość, którą sama znalazła. Dodała, że uzależnienie pokazania nieruchomości od zawarcia umowy pośrednictwa jest sprzeczne z dobrymi obyczajami.

(umowa sprzedaży k. 18-22, faktura k. 23, wezwanie do zapłaty k. 24, wydruk z książki nadawczej k. 25, pismo k. 41, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwana nie uregulowała zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dowodów z dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z przesłuchania pozwanej oraz zeznania świadków.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w całości.

W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu nie budziło wątpliwości, iż strony łączyła umowa pośrednictwa kupna, na mocy której powód zobowiązał się do podjęcia czynności zmierzających do znalezienia ofert nieruchomości lub praw związanych z nieruchomością, spełniających wymagania wskazane przez pozwaną poprzez dokonanie m.in. prezentacji nieruchomości, skompletowanie i przedłożenie dokumentacji dotyczącej stanu prawnego nieruchomości. Na dowód powyższego strona powodowa przedłożyła umowę z dnia 13 grudnia 2018 roku z podpisem pozwanej, przy czym E. M. (1) nie kwestionowała faktu sygnowania umowy. Oczywiście jest, że składając podpis pod umową pozwana wyrażała zgodę na związanie się jej postanowieniami. Bez znaczenia jest przy tym podnoszona przez pozwaną

okoliczność, że nie zapoznała się z treścią umowy, E. M. (1) jest osobą dorosłą, a zatem winna mieć świadomość, iż z podpisywanymi dokumentami należy się wcześniej zapoznać. Zaniechanie powyższego może obciążać wyłącznie pozwaną. E. M. (3), co sama przyznała, miała wiedzę, że strona powodowa uzależnia pokazanie nieruchomości od podpisania umowy, jednocześnie w wiadomościach e-mail była ona informowała, że umowa ta – w przypadku zawarcia transakcji kupna nieruchomości – ma odpłatny charakter. W konsekwencji zupełnie nie przekonują depozycje pozwanej, iż umowa ta była tylko po to, aby wejść na nieruchomość. Nawet jeśli założyć, że pozwana miała pewne wątpliwości odnośnie charakteru umowy, to nie stało nic na przeszkodzie, aby zostały one wyjaśnione w rozmowie z przedstawicielem powoda. Pozostając jeszcze przy samej umowie krótkiego komentarza wymaga okoliczność, że nie zostały w niej opisane parametry poszukiwanej nieruchomości. Jak wyjaśniła J. K. umowy w tym kształcie były zawierane przez powoda zwłaszcza w przypadku, gdy klient nie miał pewności, jakiej nieruchomości szuka, która to sytuacja wystąpiła na gruncie niniejszej sprawy. W ocenie Sądu omawiany brak nie czyni umowy pośrednictwa nieważną. Przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 180 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zakres czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami określa umowa pośrednictwa. Umowa wymaga formy pisemnej lub elektronicznej pod rygorem nieważności. Wymogi te zostały spełnione. Umowa stron przyjęła formę pisemną, a jednocześnie w treści umowy (§ 1 ust. 1) wyjaśniono zakres umowy wskazując na obowiązki stron umowy. Dodatkowo, w § 4 ust. 3 wskazano, w jaki sposób należy rozumieć sformułowanie „znalezienie nieruchomości”. Za niesporne należy także uznać, że strony umowy pośrednictwa mogą ustnie, czy też w formie elektronicznej precyzować parametry nieruchomości. Wreszcie ważność przedmiotowej umowy nie zależała od wpisania wszystkich danych pozwanej, w tym jej nr PESEL, czy też nr dowodu osobistego. Powtórzenia wymaga, że pozwana miała obiektywną możliwość zapoznania się z treścią umowy, która została jej wcześniej przesłana. Skoro więc E. M. (1) zdecydowała się podpisać umowę załączoną do pozwu, to uznać należy, że wyrażała zgodę na wszystkie jej postanowienia. Istotnym jest również podkreślenie, że umowa została sporządzona prostym językiem, ponadto wbrew twierdzeniom pełnomocnika pozwanej wynika z niej również (§ 4 ust. 3), że w przypadku zaprezentowania nieruchomości, a następnie podjęcia przez klienta decyzji o jej zakupie, powód będzie uprawniony do wynagrodzenia oraz, że powód był uprawniony do reprezentowania obu stron transakcji (§ 1 ust. 2).

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań J. K. i załączonej korespondencji e-mail, nie budzi także wątpliwości, że powód aktywnie pośredniczył w sprzedaży przedmiotowej nieruchomości. To pracownik powoda kilkakrotnie pokazał nieruchomość pozwanej (okoliczność przyznana przez E. M. (1) i jej męża), która nigdy wcześniej jej wewnątrz nie oglądała, przedstawił zainteresowanej wykaz kosztów związanych z utrzymaniem nieruchomości, oferował również inne lokale (na B., przy ul. (...)), czynnie uczestniczył w rozmowach na temat ceny, w tym jej obniżenia o podatek VAT, co konsultował nie tylko ze swoim prawnikiem, ale także ze sprzedającym, przekazał pozwanej numer kontaktowy do S. N. oraz dokumentację dotyczącą lokalu, wreszcie przekazywał między stronami transakcji warunki uiszczenia ceny, umówił termin podpisania umowy przed notariuszem, odpowiadał na szereg pytań kupującej i jej męża. Sąd ma oczywiście świadomość faktu, że pozwana z mężem spotkała się ze sprzedającym bez obecności przedstawiciela powoda, i że podczas tej rozmowy zapewne były dyskutowane warunki sprzedaży, rzecz jednak w tym, że kontakt taki bez udziału powoda nie byłby możliwy. Jak wskazał M. M., nie miał on z pozwaną kontaktu do właściciela nieruchomości, przed spotkaniem ze S. N. nie wiedzieli oni także, że sprzedający to ich były sąsiad. Nie sposób także przyjąć, jak usiłuje to przedstawić pozwana, że wszelkie negocjacje przebiegały bez udziału powoda, powyższemu przeczy bowiem złożona do akt korespondencja e-mail. Z treści umowy nie wynika przy tym, iż wynagrodzenie dla powoda jest należne li tylko wtedy, gdy wyłącznie swoimi działaniami doprowadzi do transakcji. Wreszcie wskazać należy, że korespondencja stron przesądza o tym, że nieruchomość przy ul. (...) została zaoferowana pozwanej przez powoda. Dlatego też Sąd za niewiarygodne uznał twierdzenia pozwanej, iż to ona skontaktowała się z pozwaną aby obejrzeć tę konkretną nieruchomość. E. M. (1) zdaje się pomijać fakt, iż jej kontakt z powodem dotyczył zupełnie innego lokalu, położonego na Ś..

Reasumując Sąd przyjął, iż powód wywiązał się z zawartej w pozwaną umowy pośrednictwa, znalazł dla kupującej nieruchomość przy ul. (...), dokonał jej zaprezentowania, uczestniczył w czynnościach, które ostatecznie doprowadziły do nabycia nieruchomości przez pozwaną. W konsekwencji powód był uprawniony żądać stosownego wynagrodzenia w wysokości 2% od ceny transakcyjnej, a więc od kwoty 1.465.000 zł. Sąd nie znalazł przy tym żadnych podstaw do

przyjęcia, że roszczenie powoda jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, przy czym pełnomocnik pozwanej powołując się na art. 5 k.c. nie uzasadnił swojego stanowiska. Żądanie zapłaty kwoty 29.300 zł należało zatem uznać za zasadne w całości.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 29.300 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 października 2019 roku (dzień po terminie płatności faktury VAT) do dnia zapłaty.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.

Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: 1.465 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w stawce minimalnej oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.082 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.